

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:12 røvertaktik, de anvendte – har stjålet det fra Danmark for 200-300 år siden?

Per Clausen (EL):

Jeg kan i hvert fald sige, at jeg inden for de sidste 2-3 år har arbejdet en del – og nogle i min folketingsgruppe mener også for meget – med den problemstilling, som vedrører tyvekoster, der er kulturgenstande, og som er endt i Danmark fra mange forskellige dele af verden. Flere af disse forskellige nationer har faktisk forsøgt at få dem udleveret, men – er jeg bare nødt til at sige – indtil nu med meget ringe held. Men hvis Dansk Folkeparti støtter det projekt, vil jeg selvfølgelig være glad for det, og så vil et forslag om det også blive støttet fra min side.

Hvis det er sådan, at selveste udvalgsarbejdet om det her forslag kan afsløre, at svenskerne, ikke bare fordi de ikke har underskrevet en konvention, men også i praksis, er et helt unikt land, som opfører sig meget anderledes end alle andre lande, så synes jeg da, at vi skal snakke med kulturministeren om, at han burde tage en drøftelse med svenskerne om, at de skal opføre sig, om ikke lige så pænt som danskerne, som jo er helt fantastisk gode, så som gennemsnittet af det, hr. Søren Espersen kalder de civiliserede lande. Og så håber jeg, at vi kan få det defineret præcist.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er lige en kort bemærkning mere. Hr. Søren Krarup.

Kl. 15:13

Søren Krarup (DF):

Jeg husker, at jeg i 1960'erne var med til at udlevere de islandske håndskrifter til Island. Jeg husker, vi havde demonstrationer og andet til støtte for Island. Og hvorfor? Fordi Island jo altså var en med Danmark nært beslægtet nation, som man ønskede at behandle godt, sådan at deres fortidsminder var i Island.

Synes hr. Per Clausen egentlig ikke, at svenskerne burde skamme sig? De kaldes vores broderfolk. Vi har været i krig med dem, og det er der ikke noget at gøre ved nu. Men i Sverige ligner det, som er noget helt afgørende i Danmark, nemlig den ældste samlede danske lov, Jyske Lov. Finder hr. Per Clausen ikke, at der er en underlig holdning i, at et broderfolk nægter at udlevere, ligesom Danmark gjorde til Island, den ældste samlede danske lov, som findes, efter at de altså som røvere – og det var en ubehagelig

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:14

Per Clausen (EL):

Jeg er jo godt klar over, at svenskerne i modsætning til danskerne har ført krig på en ubehagelig måde. Jeg er helt med på, at det ligesom er en vigtig pointe for hr. Søren Krarup.

Kl. 15:14

Men det, jeg så bare vil svare på spørgsmålet, er: Jo, jeg er faktisk enig med hr. Søren Krarup i, at hvis der kom sådan en henvendelse fra den danske regering, håber jeg da på, at de partier, som Enhedslisten har gode forbindelser til i Sverige, ville sige, at selvfølgelig leverer de det tilbage. Og så må vi håbe, hvis ellers hr. Søren Krarups parti har venskabelige forbindelser til nogen partier i Sverige, at vennerne på den side af det politiske spektrum vil gøre det samme.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 15:15

Søren Krarup (DF):

Nu er hr. Per Clausen naturligvis inde i historiens detaljer – det burde han være, men det er han utvivlsomt også – så han ved, hvordan svenskerne førte krig. Altså, det er fuldstændig rigtigt, at man ikke kan begynde at moralisere på basis af historien. Men når han ved, hvordan svenskerne i 1658-59 opførte sig i Danmark, hvordan Karl X Gustavs dronning rejste rundt med svenske ryttere og stjal med arme og ben, hvad hun kunne finde, så er jeg overbevist om, at hr. Per Clausen også vil føle, at det er en besynderlig handling fra noget, vi kalder et broderfolk, når de nægter at aflevere de ting, der dér blev stjålet. Det er klart, at krigen i fortiden har været brutal – det er krige altid, det er de også i nutiden. Men jeg er sikker på, at hr. Per Clausen, når han stifter bekendtskab med historiens art, i dag vil sige, at det er urimeligt, at svenskerne ikke er villige til at aflevere det, de stjal på den måde.

Jeg kan kun spørge: Vil hr. Per Clausen – og det glæder mig at høre, at han er sikker på, at hans partifæller i Sverige vil mene som han – så ikke gøre noget for at henvende sig til de partier i Sverige, der er enige med ham, sådan at man måske hos dem kunne få en form for respekt for, at sådan behandler man ikke et broderfolk, at man beholder det ældste samlede danske lov-